

SYLABUS
DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2017-2019
(skrajne daty)

1.1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE / MODULE

Nazwa przedmiotu / modułu	Teorie przekładu
Kod przedmiotu / modułu*	MST2
Wydział (nazwa jednostki prowadzącej kierunek)	Wydział Filologiczny
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Filologii Germańskiej
Kierunek studiów	filologia, specjalność filologia germańska
Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarna
Rok i semestr studiów	rok I, semestr 1
Rodzaj przedmiotu	specjalizacyjny, obowiązkowy
Język wykładowy	język niemiecki
Koordynator	dr Małgorzata Sieradzka
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr Grzegorz Jaśkiewicz

* - zgodnie z ustaleniami na wydziale

1.2. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Sem. nr	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
1	10								1

1.3. Sposób realizacji zajęć zajęcia w formie tradycyjnej zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość**1.4. Forma zaliczenia przedmiotu / modułu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**

Zaliczenie z oceną.

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość języka wykładowego co najmniej na poziomie C1.

Zaliczenie przedmiotów z zakresu językoznawstwa na studiach pierwszego stopnia.

3. CELE, EFEKTY KSZTAŁCENIA, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE**3.1. Cele przedmiotu / modułu**

C1	Pogłębienie wiedzy dotyczącej definiowania i wyjaśniania podstawowych pojęć z zakresu przekładoznawstwa oraz wybranych zagadnień z zakresu teorii tłumaczenia.
C2	Zapoznanie studentów z charakterystyką głównych etapów rozwoju przekładoznawstwa oraz

	z metodologią badań w zakresie przekładoznawstwa.
C3	Opis wybranych teorii przekładu z uwzględnieniem istoty poszczególnych teorii.
C4	Określenie różnic w podejściu do zagadnień teoretycznych różnych autorów i szkół translologicznych.

3.2 EFEKTY KSZTAŁCENIA DLA PRZEDMIOTU / MODUŁU

EK (efekt kształcenia)	Treść efektu kształcenia zdefiniowanego dla przedmiotu (modułu)	Odniesienie do efektów kierunkowych (KEK)
EK_01	Student referuje podstawowe zagadnienia dotyczące teorii tłumaczenia oraz wymienia główne etapy rozwoju przekładoznawstwa	K_W01 K_W02 K_W03
EK_02	charakteryzuje wybrane teorie przekładu	K_W04 K_W06
EK_03	dostrzega różnice w podejściu do zagadnień teoretycznych różnych autorów i szkół przekładoznawczych	K_W07
EK_04	ustala cechy charakteryzujące poszczególne teorie tłumaczenia	K_U01 K_U02 K_U04
EK_05	określa wspólny mianownik modeli przekładoznawczych oraz punkty sporne	K_U05 K_U06 K_U10
EK_06	pogłębia dotychczas zdobytą wiedzę z zakresu przekładoznawstwa	K_K01 K_K06
EK_07	umiejętnie korzysta z materiałów pomocniczych typu: opracowania, krytyka przekładu, artykuły naukowe, zasoby internetowe.	K_K03

3.3 TREŚCI PROGRAMOWE (wypełnia koordynator)

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
Językoznawstwo / gramatyka kontrastywna. Przekładoznawstwo dyscypliną interdyscyplinarną czy / oraz lingwistyki stosowanej?
Ontologiczny status języka w refleksji językoznawczej a koncepcje przekładu.
Autonomia i kreatywność tłumacza / autora w refleksji teoretycznej. Przegląd teorii przekładu w oparciu o typologię Stolze.
Językoznawcze szkoły przekładu (Jakobson, Nida, Albrecht). Szkoła lipska (Kade, Jäger, Neubert).
Pojęcie ekwiwalencji a przekład (Nida, Taber, Koller). Strukturalizm a kognitywizm w przekładoznawstwie (Krings, Höning, Kušmaul, Tabakowska).
Przekład transferem języka, wiedzy czy kultury? Językowy obraz świata i specyfika kulturowa w przekładzie.
Relatywistyczna hipoteza Sapira / Whorfa a koncepcje przekładu jako transferu kulturowego.
Przekład literacki (Levý, Barańczak, Dedecius, Neubert). Hermeneutyka (Frank, Paepcke, Stolze).
Koncepcja skoposu (Vermeer, Reiß). Typologia tekstów a przekład (Harweg, Reiß, Koller, Nord).
Pragmatyczny wymiar przekładu (Höning/Kušmaul, Newmark). Działanie translacyjne (Holz-Mänttari).

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych

Treści merytoryczne

3.4 METODY DYDAKTYCZNE

- Wykład,
- wykład problemowy,
- konwersatorium związane z tematem wykładu,
- prezentacje multimedialne.

4 METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów kształcenia

Symbol efektu	Metody oceny efektów kształcenia (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w., ćw., ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć, zaliczenie na ocenę	w.
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	w.
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	w.
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	w.
EK_07	obserwacja w trakcie zajęć	w.

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Zaliczenie w formie pisemnej, na ocenę, po zakończeniu cyklu wykładów (po 1. semestrze). Próg punktowy pozwalający na uzyskanie oceny pozytywnej określony jest na min. 60% punktów możliwych do uzyskania. Warunkiem dopuszczenia do zaliczenia pisemnego jest obecność na wykładach – dozwolone są dwie nieobecności, większa absencja skutkuje koniecznością zaliczenia materiału w formie pracy pisemnej na zajęciach lub przygotowania referatu na temat podany przez prowadzącego. Zaległości te student zobowiązany jest nadrobić na bieżąco, nie później niż przed końcem cyklu zajęć.

5. Całkowity nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia założonych efektów w godzinach oraz punktach ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające planu z studiów	10
Inne z udziałem nauczyciela (udział w konsultacjach, egzaminie)	-----
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	20
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU / MODUŁU

wymiar godzinowy	Praktyka translatoryczna w zakresie języka niemieckiego realizowana jest w wymiarze 80 godz. / 3 ECTS) w 3. semestrze studiów.
zasady i formy odbywania praktyk	Zasady odbywania praktyki są zgodne z Regulaminem Praktyki Zawodowej.

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

Stolze, Radegundis (1994): *Übersetzungstheorien. Eine Einführung*. Tübingen.
Koller, Werner (1990): *Einführung in die Translationswissenschaft*. Heidelberg: Groos.
Heydel, Magda / Bukowski, Piotr (2009): *Współczesne teorie przekładu*. Kraków: Wydawnictwo Znak.
Dąbbska-Prokop, Urszula (2000): *Mała encyklopedia przekładoznawstwa*. Częstochowa: Wydawnictwo WSJO.
Albrecht, Jörn (1973): *Linguistik und Übersetzung*. Tübingen: Niemeyer.
Krysztofiak, Maria (1999): *Przekład literacki a translatołogia*. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
Lipiński, Krzysztof (2000): *Vademecum tłumacza*. Kraków: Idea.
Pisarkowa, Krystyna (1998): *Pragmatyka przekładu. Przypadki poetyckie*. Kraków: Wydawnictwo IJP PAN.
Kautz, Ulrich (2000): *Handbuch Didaktik des Übersetzens und Dolmetschens*. München: Goethe-Institut, Iudicium.

Literatura uzupełniająca:

Kußmaul, Paul (2000): *Kreatives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.
Reiß, Katharina (1971): *Möglichkeiten und Grenzen der Übersetzungskritik*. München: Max Hueber.
Nord, Christiane (2002): *Fertigkeit Übersetzen*. Alicante: ECU.
Hönig, Hans. G. / Kußmaul, Paul (1982): *Strategie der Übersetzung*. Ein Lehr- und Arbeitsbuch. Tübingen: Narr
Hönig, Hans G. (1995): *Konstruktives Übersetzen*. Tübingen: Stauffenburg.

Najnowsze publikacje o charakterze naukowym oraz materiały z prasy bieżącej i zasobów internetowych, zgodne z treściami merytorycznymi przedmiotu

.....
Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej